

fra Nyborg havde noget særligt imod, men at det var Lovforslaget.

Jeg skal med et Par Ord antyde den meget betydelige Forskel, der er mellem Loven og Lovforslaget. Loven indrømmer kun Henstand for anerkendt Gæld. Denne Betingelse, at Gælden skal være anerkendt, fandtes ikke i det oprindelige Lovforslag. Og dette lod det for at faa Henstand være nok, at Skyldneren „paastaar, at han er kommet i Betalingsvanskeligheder“ — og det var navnlig dette, det ærede Medlem fra Nyborg kritiserede. Derimod forlanger Loven, at Skyldneren skal bevisliggøre, at han ikke kan betale. Dette er en meget betydelig Forskel. Endvidere siger Loven i Modsætning til Lovforslaget, at Henstand kan gøres afhængig af Sikkerhedsstilling, og at Retten kan nægte Henstand, hvis den vil medføre uforholdsmæssig Skade for Sagsøgeren. Enhver vil let se, at med disse Ændringer fik Loven en brugbar, en koncis Form, i det hele taget en saadan Form, at ingen kunde benytte sig af den til uberettiget at unddrage sig sine Gældsforpligtelser. Derfor mener jeg, at det ærede Medlem fra Nyborg har haft Ret i sine Udtalelser ved Lovforslagets Behandling, og at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har haft Uret i at rette sin Kritik netop paa dette specielle Punkt, hvor der er Tale om Lovens Virkninger.

Ivar Berendsen: Det foreliggende Lovforslag om Forlængelse af den nuværende Moratorielovs Gyldighed skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale til uforandret Vedtagelse.

Jeg tror, at det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), hvis Sygdom vi naturligvis alle beklager, vilde have gjort sig selv en Tjeneste ved at undlade at anmode det ærede Medlem, der nu talte (J. Sørensen), om at fremsætte den Berigtigelse, vi just hørte. Det ærede Medlem fra Nyborg har nemlig ikke Ret, naar han nu faar det fremstillet, som om det kun var det oprindelige Lovforslag, han modsatte sig, og som om han slet ikke havde noget imod Loven, saaledes som den til sidst kom til at se ud. Alle erindringer sikkert, at det ærede Medlem som Ordfører for sin Gruppe sluttelig ved eneste Behandling, efter at

Lovforslaget havde faaet den Form, der nu fra alle Sider anbefales til videre Bestaaen, anbefalede sin Gruppe at afholde sig fra at stemme. Ved denne eneste Behandling, hvor der altsaa ikke længere var Tale om, hvordan Lovforslaget oprindelig havde set ud, men om, hvorledes det endelig vilde komme til at se ud, sagde det ærede Medlem følgende — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse de Par Sætninger, det drejer sig om —: „Vor saglige Begrundelse bygger vedblivende hovedsagelig paa følgende 3 Punkter: Loven kan befrygtes at medføre, at Byrderne og Vanskelighederne flyttes fra de stærkeres Skuldre over paa de svageres. Vi frygter dernæst, at den Forhandling, der er foregaaet, hvis den følges af Loven, har nogen Mulighed for at lamme Næringslivet derved, at de næringsdrivende tror, at Forholdene er alvorligere, end de virkelig er; og vi mener endelig, at Loven betyder, at Lovgivningsmagten griber ind for at hidføre, at Aftaler i Tillidsforhold ikke skal holdes“. Disse stærke og for en Lov, der lige skal til at forlade Rigsdagen — den, der nu fra alle Sider anbefales til uforandret Fortsættelse —, overmaade graverende Anklager fremsatte det ærede Medlem fra Nyborg ved Lovforslagets eneste Behandling nogle faa Minutter, før Loven var en Kendsgerning.

Schovelin: Paa min Gruppes Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det fremsatte Lovforslag til hurtig Behandling og til Vedtagelse i uforandret Skikkelse.

Til de Bemærkninger, der er fremsatte særlig til mig, ønsker jeg at gøre nogle Modbemærkninger. Det ærede Medlem (J. Sørensen), der talte paa det ærede Medlem fra Nyborgs (Birch) Vegne, betonede stærkt, at den Fordømmelsesdom, jeg havde citeret, refererede sig til Lovforslaget og ikke til Loven. Det ærede Medlem sagde Gang paa Gang, at det ærede Medlem for Nyborg-Kredsen kun havde talt om Lovforslaget, ikke om Loven. Det er i og for sig en højst besynderlig Bemærkning. Hvordan i Alverden skulde man her i Rigsdagen kunne tale om andet end Lovforslaget? Vi har jo ikke andet end Lovforslag; naar Lovene er færdige, kommer de ikke mere til Behandling. Det var alt-